

Skolemiljø

Kunstner med lærerbaggrund udsmykker specialskole med inklusion for øje

Som kunstmaler tager Lisbet Pinnerup Møller udgangspunkt i elever og nærmiljø, når hun maler vægmotiver med dyr og natur. I øjeblikket udsmykker hun en specialskole. Malerierne styrker elevernes trivsel og motivation, oplever skolens billedkunstlærer.

Kattene i indgangspartiet på Lillebjerg Skole signalerer, at trods deres forskelligheder hører eleverne sammen.

Foto: Lisbet Pinnerup Møller

Henrik Stanek
Freelancejournalist

Del artikel

Start debatten

19. december 2025, kl. 12:30

Eleverne skal møde et roligt og trygt miljø, når de træder ind på Lillebjerg

Seneste nyt Debat Inspiration Dit fag Job

udsmykke væggene. Lisbet Pinnerup Møller maler på skolen i fire måneder, og som det første skabte hun et "klassebillede" med katte i indgangspartiet.

"Ved at ansigterne er malet forskellige kommer maleriet til at handle om inklusion. En af kattene ligger bag en anden, så man kun lige kan se dens øre og øjne. Det kan føre til en snak om, hvorvidt katten er genert eller bange - hvad synes eleven?" siger Lisbet Pinnerup Møller.

Hun har hørt en mor tale med sin søn om hans dag i skolen ud fra kattenes ansigter. Det bruger lærerne også malerierne til.

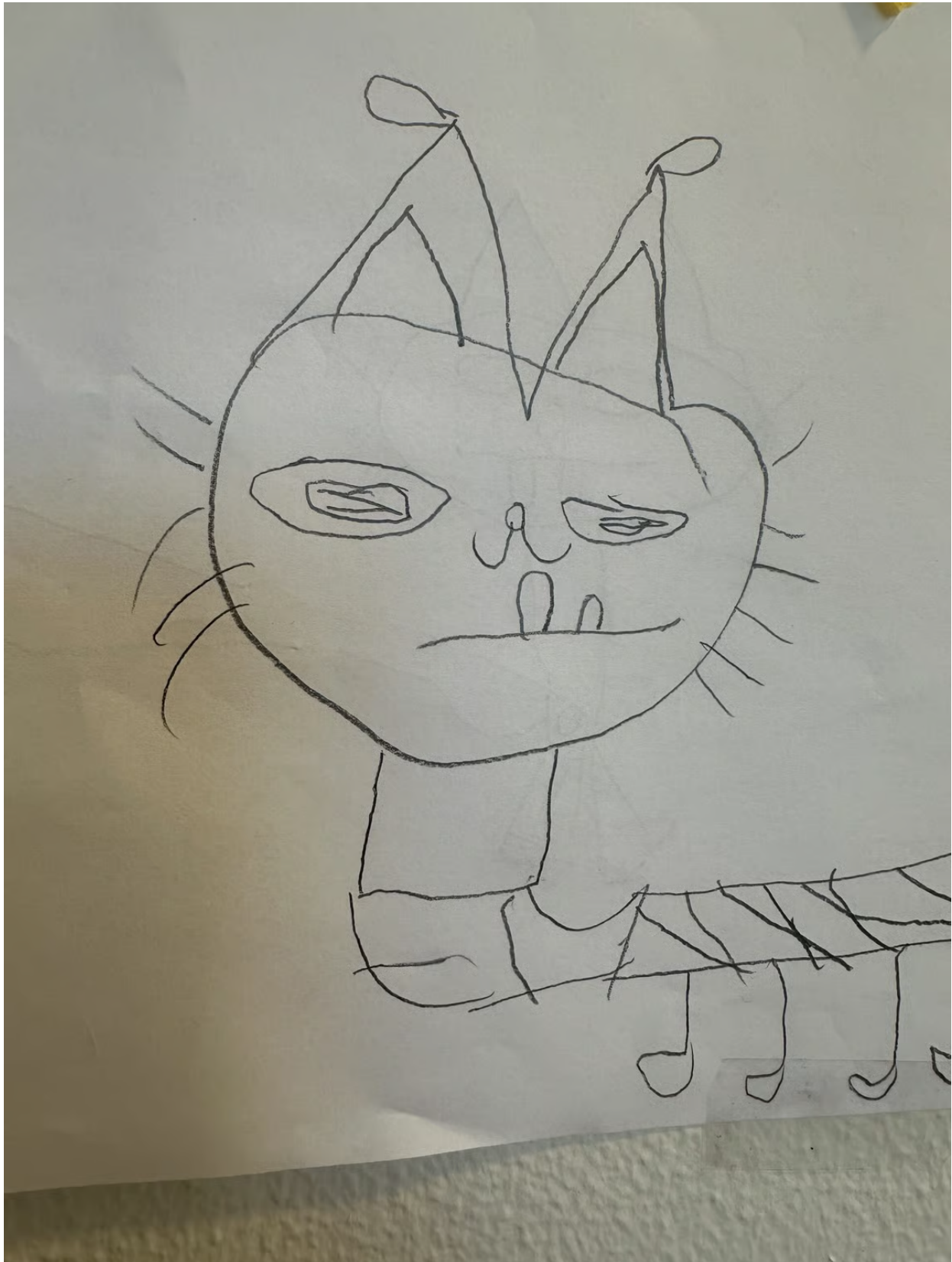
"Det er smart, at eleverne kan tale ud fra en kat. Det hjælper til at få en snak om noget, som ellers kan være svært for eleverne at tale om," siger hun.

Alvorlig fyr gav hånd som tak

Eleverne bliver inddraget i kunstmalerens arbejde. For eksempel har de tegnet katte til maleriet i indgangspartiet.

"En dreng tegnede en kat med underbid og hugtænder. Det ansigt har jeg taget med. I andre tilfælde har jeg tegnet den måde, en kat sidder på. En alvorlig fyr fra 9. klasse har en norsk skovkat, og han spurgte, om jeg kunne tegne den ind. Dagen efter kom han og gav mig hånd og sagde tak," fortæller Lisbet Pinnerup Møller.

Hun har ikke oplevet, at elever går skuffede væk, fordi hun ikke har malet lige netop deres kat.

En elev tegnede en kat med hugtænder og underbid, og de elementer er kommet med på det færdige maleri.

Foto: Lisbet Pinnerup Møller

"Jeg tegner ikke én til én. For eksempel har jeg ikke tegnet hele drengens kat med underbid, men kun underbid og hugtænder. Men jeg har hængt alle børnenes tegninger op sammen med mine katte, og når de spørger til ansigtsudtryk, taler jeg med eleverne om, hvordan man kan se, om en kat er vred, glad eller måske jaloux. Det er især godt for elever med autisme, som kan have svært ved at aflæse ansigtsudtryk."

Kattene viser, at eleverne hører sammen

Vægmalerierne giver en holistisk oplevelse, vurderer Helene Hagemann Westfall, som er billedkunstlærer på Lillebjerg Skole.

"Vi arbejder i forvejen med at skabe læringsrum, hvor alle sanser bliver stimuleret, for vi får det bedste udgangspunkt for faglig og emotionel udvikling hos eleverne, når de føler sig trygge og set," siger hun og fremhæver betydningen af, at de 40 katte på maleriet i indgangen sidder i flok.

"Det understøtter tanken om, at vi hører sammen, og at vi bliver accepteret for den, vi er. Eleverne har måske haft en dårlig morgen, men deres humør kan ændre sig i løbet af dagen, og det åbner maleriet for, at de kan sætte ord på," fortæller Helene Hagemann Westfall.

Skolens lærere bruger kattermaleriet som en form for evaluering af elevernes trivsel.

"Vi har gjort det til en rutine at gå derhen sammen med eleverne: 'Du sagde i morges, at du havde det svært. Hvordan har du det nu?' Så kan eleven sige: 'Jeg har det som den kat.' Der er også elever, som tager snakken spontant," siger billedkunstlæreren og tilføjer, at pædagogerne bruger maleriet i socialfag.

Eleverne kan genkende steder

Lisbet Pinnerup Møller taler med skolens lærere om, hvordan hun kan

[Lisbet Pinnerup Møller taler med skolens lærere om, hvordan hun kan](#)

"Jeg har ofte dyr og natur som tema. Lige nu maler jeg i sfo'en med udgangspunkt i gamle anskuelsestavler. Jeg taler med lærerne om, hvilke dyr der findes over og under overfladen i den lokale mose. De dyr maler jeg ind. Så kan klasserne tage ud at finde dem i naturen."

Lisbet Pinnerup Møller bestræber sig på at lave stedspecifikke malerier, så når hun maler fra stranden, ligger Hundested Skanse i baggrunden, så eleverne kan genkende stedet.

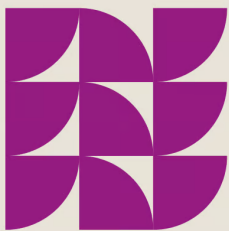

"I sfo'en har jeg malet en højdemåler med danske dyr. Så kan eleverne se, at en kronhjort med gevir er 2,5 m høj, og dermed at vi har så stort et dyr i den danske natur. En pige havde set en ræv og et rådyr en morgen, så der foregår meget, som skal med på billederne. Mange af pigerne er vilde med heste, så når jeg maler en mark eller en eng, kommer der selvfølgelig heste med," siger Lisbet Pinnerup Møller.

Malerierne er her også i morgen

Lærere og elever på Lillebjerg Skole går ofte på stranden, hvor elever, som ikke er interesseret i dyr, måske finder sten og muslingeskaller.

"I faglige sammenhænge kan kunst indgå mange steder. Vægmalerier af for eksempel måger og frøer kan bruges til at tale om natur og dyreliv i natur/teknologi, i dansk kan man digte historier ud fra et maleri, og i matematik kan man tale om dimensioner. Vi kan fange elevernes faglige interesser og niveauer og arbejde differentieret i fagene med udgangspunkt i malerierne," siger billedkunstlærer Helene Hagemann Westfall.

Specialpædagogik

Få *Folkeskolens* nyhedsbrev om specialpædagogik. En gang om måneden fra vores fagjournalist, og opdateringer når der er nyt (ca. 2-3 gange om ugen)

Din e-mailadresse

Malerierne er med til at udvikle elevernes fantasi og de stimulerer både deres

"Lisbet er ikke optaget af, at et maleri skal være perfekt, så hun giver plads til at tage ting med, som måske ikke lige passer ind. Samtidig er vægmalerierne statiske, for de er her også i morgen."

Både Lisbet Pinnerup Møller og Helene Hagemann Westfall bruger malerierne som afsæt til at tale med eleverne om deres humør.

Foto: Privatfoto

Der er dog en grænse for, hvor uperfekt et billede må være. Lisbet Pinnerup Møller giver et eksempel med en lille fyr, som fortalte om en bakterie. Hun sagde, hun kunne male den som en lille prik, hvortil han spurgte, om hun ikke bare kunne lave den stor.

"Jeg svarede, at bakterien ikke ville give mening for de andre børn, men hvis han kunne finde et dyr fra den danske natur, ville jeg gerne male det med. Det

kunne han godt forstå. Han kom så med et pungdyr fra Australien, og så måtte vi tage snakken en gang mere. Det var meget pædagogisk," siger hun.

Inklusion foregår i hoved og mave

Det er ikke tilfældigt, at kunstmaleren går pædagogisk til værks, når hun udsmykker skoler. Hun var lærer i dansk og billedkunst i 18 år, men kørte sur i jobbet efter skolereformen i 2013.

"Jeg var vant til at lave store projekter, og nu skulle jeg arbejde fra 8 til 16 og undervise fra side 27 til 29. Jeg kedede mig ligeså meget som eleverne, så jeg tog orlov et år og tænkte, at hvis jeg kunne tjene penge ved at male, ville jeg springe fra lærerjobbet," fortæller Lisbet Pinnerup Møller, som i dag har firmaet Malrum.dk.

Hun har primært udsmykket daginstitutioner, men også en håndfuld skoler. For eksempel malede hun et kattemaleri på Nr. Jernløse Skole ved Holbæk i 2019. Dengang handlede opgaven også om inklusion.

"Jeg overvejede at male et barn uden en arm eller et ben, men inklusion foregår i hovedet og i maven," siger Lisbet Pinnerup Møller.

Hun var tæt på at skifte kattene ud med hunde på Lillebjerg Skole, men flere af skolens piger i 1.-2. klasse identificerer sig med katte.

"De bevæger sig elegant og lader som om, de slikker pote. Den følelse prøver jeg at få ind i malerierne."

Vred elev falder til ro

Lisbet Pinnerup Møller har selv en søn med ADHD og en anden med autisme, så hun kender til mange af elevernes problematikker.

"På en eller anden måde er der også mere tid på en specialskole, så jeg har

udspringer af, at jeg har haft en pige fra 8. klasse på en almen skole i praktik i to dage. Derfor spurgte læreren, om Jessica ikke også kan være med. Jo. selvfølgelig hvis hun er glad for at tegne, kan jeg undervise hende, og så kan hun vise de andre, at hun har malet guldsmeden."

At mange piger er glade for heste smitter af på motiverne på Lillebjerg Skole.

Foto: Lisbet Pinnerup Møller

En anden elev, som altid er vred og farer gennem lokalerne, falder helt til ro ved siden af kunstmaleren.

"Jeg kan hive hende ud af det dårlige humør for en stund. Hun spørger lidt til, hvad jeg laver, og så farer hun afsted og er vred igen," siger Lisbet Pinnerup Møller.

Eleverne føler sig taget alvorligt af kunstmaleren, oplever Helene Hagemann Westfall.

"Lisbet har en rolig fremtoning. Der er ikke noget tidspres, og hun forventer heller ikke noget bestemt svar, når hun taler med eleverne om et maleri."

Kunstner og lærer kan noget forskelligt

Selv om Helene Hagemann Westfall er billedkunstlærer, ville hun ikke selv have kunnet stå for udsmykningen af skolen i Hundested.

"Jeg har megen viden om billedkunst, men jeg er ikke dygtig til at tegne. Jeg er som svømmelæreren, der ikke er verdensmester i svømning, men alligevel kender de forskellige teknikker," uddyber hun.

Alligevel var Helene Hagemann Westfall en smule forbeholden, da hun hørte, at skolen havde hyret en kunstmaler. Hun tænkte: 'Kan vi ikke bare hænge elevernes tegninger op?' Nu ser hun, at kunsten giver ro til det kaos, eleverne kan føle.

"Malerierne giver både eleverne et fælles tredje og en pause fra skolens kognitive krav, hvor jeg stiller krav til eleverne i min undervisning. Derfor ville jeg ikke kunne udfylde Lisbets rolle. Jeg har udstillet elevernes egne værker, hvor vi på ferniseringen har talt om proces og slutresultat. Vi kan noget forskelligt."

Billedkunstlærer er selv blevet malet

Motiverne skal være relevante og give mening for eleverne, og derfor er det godt, at de bliver inddraget, betoner Helene Hagemann Westfall. For ellers kan malerierne få en uønsket effekt.

Helene Hagemann Westfall går tur med sin hund Inga, som eleverne elsker.

Foto: Lisbet Pinnerup Møller

Hun er selv blevet afbilledet i fællesrummet, hvor hun går tur med sin hund Inga ved polarforskeren Knud Rasmussens hus. Inspirationen udspringer af, at hun ofte har trivselshunden med på arbejde.

”Vores elever elsker Inga, og de har haft indflydelse på, at vi skulle gå tur ved Knud Rasmussens hus, som kendetegner vores lokalområde,” siger Helene Hagemann Westfall.

Del artikel

Start debatten

**Folke
skolen****Fagbladet Folkeskolen**Kompagnistræde 34, 3
1208 København K

Skriv til os:

folkeskolen@folkeskolen.dkRing til os: **3369 6300** *Søg på Folkeskolen...***Seneste nyt****Debat****Inspiration****Dit fag****Job****Nyhedsbreve****Arrangementer****Lærerprofession.dk****Magasin****Levering****Udgivelsesplaner****Abonnement****Om Folkeskolen****Kontakt****Etik****Ophavsret****Annoncering****Lærerkursus.dk****Lejrskolekataloget.dk****Cookiepolitik****Administrer samtykke**Følg os: **Facebook** · **Instagram** · **Linkedin**

Ansv. chefredaktør:

Andreas Marckmann Andreassen

Udgives af:
Fagbladet Folkeskolen ApS

Vi tager ansvar for
indholdet og er tilmeldt

**PRESSE
NÆVNET**